

καὶ γαίην δήμαρχος, ἐν ᾧ συγχρόνως διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀδελφοῦ του Ξενοφώντος διεβεβαίωσεν τὸν Μενελ. Νεγρεπόντες ὅτι εἰς αὐτὸν καὶ μόνον θὰ ἀνήκη ἀποκλειστικῶς ἐν τῇ μέλλοντι, παρεκάλει δὲ αὐτὸν ν' ἀναβάλῃ τὴν μεταφορὰν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων εἰς Δρυμῖαν καὶ τὴν εἰς Λοκρίδα περίοδον του ὡς μέλλον ὑποψήφιος βουλευτῆς αὐτῆς καὶ νὰ τηρήσῃ τὸ πρᾶγμα μυστικὸν μέχρι τοῦ τέλους τῶν ἐκλογῶν, ὅπως μὴ ὑποπτευθῇ τὴν διαγωγὴν του ὁ Παπαλουκάς καὶ ἀποσύρῃ τὴν συνδρομὴν του, μεθ' ἧς θὰ ἦτο βεβαία ἢ ἀποτυχία του.

Εὐτυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα ἐγνώσθη ἐγκαίρως, χάρις εἰς τὴν ἀκριτομυθίαν τοῦ Ε. Κυριαζῆ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Μ. Νεγρεπόντες, ὅστις ἤρξατο ἀπὸ τούτου νὰ συνιστᾷ ἑαυτὸν εἰς πάντας τοὺς γνωρίμους καὶ φίλους του, ὡς μέλλοντα βουλευτὴν Λοκρίδος. Ὡς βλέπει πᾶς τις, ἀὸ Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν κλέφτην, ἀλλ' ἀγαπᾷ καὶ τὸν οἰκοκύρη». Ἰδοὺ μανθάνει σήμερον ὁ Παπαλουκάς, ὁποῖος δόλος ὑπεκρύπτετο ὑπὸ τὴν ὑποψήφιοτάτα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένου Θ. Κυριαζῆ· δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ ἄρῃ ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν συνδρομὴν καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τινὰ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων δημάρχων τοῦ δήμου Δρυμίας, διαθέτων ὑπὲρ τούτου τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ. Ἰδοὺ μανθάνουσι νῦν καὶ οἱ ἐκλογεῖς τῆς Δρυμίας, ὁποῖον αἰσχος θὰ ἦτο δι' αὐτοῦ; ἢ ἐκλογὴ τοῦ Θ. Κυριαζῆ, ὡς δημάρχου, τοῦ προπωλήσαντος αὐτοῦ; ὡς ἀνδράποδα διὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ξενοφώντος εἰς τὸν Νεγρεπόντην· δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ αὐτοὶ πάντες μετὰ βδελυγμοῦ θὰ ἀποστρέψωσι τὸ πρόσωπόν των ἀπὸ τοῦ προδότης τῆς τιμῆς των, καταψηφίζοντες αὐτοῦ πάντες.

Ἐκλογεῖς; τῆς Δρυμίας, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Θεμ. Κυριαζῆ κτυπήσατε κατὰ κερκλῆς τὴν κακίαν καὶ διαφθορὰν, τὴν ὁποίαν θέλωσι νὰ μᾶς παρεισαγάγωσιν οἱ Χαβιαροχωνίται, ἀποδειξάτε δὲ ὅτι ἔχετε συναίσθησιν τῆς τιμῆς σας,

τὴν ὁποίαν οἱ Κυριαζαῖοι διὰ τῆς ἐπονειδίστοι αὐτῶν συναλλαγῆς πρὸς τὸν Μεν. Νεγρεπόντες τόσον καιρίως προσέβαλον θελήσαντες νὰ σᾶς ἀποδείξωσιν εἰς τὸν ἐνταῦθα κόσμον ὡς παρ' αὐτῶν πωλητὴν κρέας.

Μεφιστοφληγῆς.

EN METRON ETI KATA CHOLEPAS

Ἐνῷ φονεύομεν τὸ θέρος καθ' ἐκάστην σωρείαν κυνῶν ἐπὶ μόνῃ τῇ ὑπονοίᾳ μὴ τις τούτων, προσβληθεὶς αἰφνης ὑπὸ λύσσης, δῆξῃ—πρᾶξις ὄντως θηριώδης, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουσιν ἢ σκληρὰ ἀνάγκη καὶ ἢ ἀνωτέρα βία—ἐν τούτοις δὲν ὑποπτευόμεθα οὐδὲως ἤδη—ὅτε ἢ χολέρα θερίζει ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκείθεν καταφεύγουσιν ἐνταῦθα πολλοὶ καθ' ἐκάστην πρόσφυγες—μὴ εἰς τινὰ τούτων, ὡς πολλάκις συνέβη, ἐπώαζει καὶ δύναται νὰ φανῇ βραδύτερον τῆς καθάρσεως τὸ νόσημα καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ δεχθῶμεν αὐτοὺς ἐν Ἀθήναις ἢ ἄλλαις πολυανθρώποις πόλεσιν ἡμῶν, ἐν αἷς ὑπάρχουσι τόσαι πτωχαὶ οἰκογένειαι.

Τὸ τοιοῦτον θεωροῦμεν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον κινδυνῶδες καὶ διὰ τοῦτο ἐκφράζομεν φανερὰ, ὅπως πάντοτε, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἐνδεχομένην παρεξήγησιν, τὴν γνώμην μας καὶ διδάσκομεν τί πρέπει νὰ γίνῃ.

* * *

Αἱ προνοητικαὶ κυβερνήσεις ὅπως προφυλάξωσι τὰς πόλεις των ἐν τοιαύταις ἀπαισίαις περιστάσει, δεχονται μὲν τοὺς ἐκ μωλολυμένων μερῶν καταφεύγοντας καὶ χορηγοῦσιν αὐτοῖς ἀφρόνως τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως καὶ ἀνέσεως ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰκοσιδιήμερον καθαρσιν, κατὰ τὴν γνώμην ἐμπείρου καὶ διακεκριμένου ἱατροῦ ἦν ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸ 1866—τοὺς μὲν ἀπόρους τούτων σκορπί-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 540)

Ὁ Βλαϊρῶ εἶχεν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν Βλαϊνκούρ παρὰ τῆς γυναικός, ἧτις ἦτο ἐπιφορτισμένη νὰ ἐπιτηρῇ τὴν μαρκησίαν, ἐπληροφορεῖτο περὶ παντός ὅ,τι ἐγίνετο ἐν τῷ τόπῳ. Ἐγνώριζεν ὅτι ἡ γενομένη ἀνάκρισις ὑπὸ τῶν δικαστῶν οὐδὲν ἀνεκάλυψεν, ὅτι ὁ Κάρολος Σεβρὺ καὶ ἡ σύζυγός του ἔμειναν ἀγνωστοὶ καὶ ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἀνωφελῶς ποιήσασαι πανταχοῦ ἐρεῦνας παρητήθησαν τελευταῖον τῆς ιδέας τοῦ νὰ συλλάβωσι τοὺς αὐτουργοὺς τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Βλαϊνκούρ.

Ἡ Βιρρέτη εὗρισκεν ὅτι ὁ κύριος ἄφινεν αὐτὴν πολὺν καιρὸν μετὰ τῆς παράφρονος ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ τούτου πύργου, ἐκ τοῦ ὁποῖου δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ οὐδεμίᾳ προσάσει, τοῦθ' ὅπερ δὲν εὐχαρίσται αὐτὴν καὶ ἦτο περιλύπος μέχρι θανάτου. Ἐὰν βεβαίως ἐγνώριζε, δὲν θὰ ἐδέχετο τοιαύτην

ἐντολήν. Τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἀπαίτησις των ὑπερέβαινε τὰς δυνάμεις αὐτῆς, ἧτις ἐκιδύνευε ν' ἀπολέσῃ τὸ θάρρος της· δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ὑποφέρῃ, ἤθελε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Παρισίους καὶ μεγαλοφῶνως ἐζήτει τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῆς. Ἐὰν δὲ δὲν ἀπῆλλαττον αὐτὴν ταχέως, ἤσθάνετο ὅτι θὰ ἐγίνετο καὶ αὐτὴ παράφρων.

Ἐπειτα δὲ μετὰ τὰ γενόμενα δὲν ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ ἐπιτηρῇ τὴν παράφρονα ἐπὶ μακρότερον διάστημα χρόνου ἐν τῷ παλαιῷ πύργῳ. Ἀνάγκη ἦτο νὰ τὴν μεταφέρωσιν ἀλλοχοῦ. Διατί, ἀφοῦ θέλουσιν νὰ τὴν ἀφήσωσι νὰ ζήσῃ, νὰ μὴ περιορίσωσιν αὐτὴν ἐντὸς φρενοκομείου; Οὐδεὶς θὰ ὑπῆρχε τότε φόβος, αὐτὴ οὐδὲν ἐνθυμείται ἐκ τοῦ παρελθόντος, καὶ ποτὲ, ποτὲ δὲν θὰ θεραπυθῇ, θὰ μείνῃ παράφρων διὰ παντός.

Ὁ Βλαϊρῶ ἀνεγνώρισε τὴν ὁρθότητα τῶν παρατηρήσεών της. Τῷ ὄντι ἢ ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Βλαϊνκούρ ἐπὶ μακρὸν διαμονὴ τῆς μαρκησίας παρουσίαζε κινδύνους. Ἐπεσκέφθη τὸν βαρόνον Δεσμαῖζ καὶ ἀπεφάσισαν μεταξὺ ἄλλων ν' ἀπαλλαγθῶσιν ὁλοσχερῶς τῆς δυστυχούς νεαρᾶς γυναικός.

Οὐδεμίᾳ μεταβολῇ ἐπῆλθεν εἰς αὐτὴν ἢ κατὰστασις της ἢ ἡ αὐτὴ ἀπὸ πέντε ἐτῶν, οὔτε καλλιτέρα, οὔτε χειροτέρα. Ἐγίνετο μῆτηρ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ· ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διεσκέδασε μόνον μετὰ τοῦ τεκνου τῆς, ὡς μετὰ οἰουδήποτε ἄλλου ἀντικειμένου· ἀνῆρπασαν τοῦτο ἀπ' αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν· ἦτο ἐν παύλῳ, τὸ

ζουσι κατά τμήματα, ἐκτὸς τῶν πόλεων καὶ εἰς μέρη, εἰς ἃ δύνανται νὰ εὐρωσιν ἐργασίαν, ὡς παρ' ἡμῖν σήμερον εἰς τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, εἰς τὴν δύσμορον κατὰ τὸ γῆρας τῆς Κωπαΐδα ἢ εἰς ἐπαρχίας ἐχούσας ἀνάγκην ἐργατῶν, ὡς εἰς τὴν Τριφυλίαν καὶ ἄλλαχοῦ ἤδη — τοὺς δὲ εὐπόρους εἰδοποιούσιν, ὅτι δὲν δύνανται προσωρινῶς νὰ μεταβῶσιν εἰς πόλεις πολυανθρώπους καὶ ὀδηγοῦσιν αὐτοὺς εἰς ἐξοχάς, ἀλλ' οὐχὶ ἅπαντας ὁμοῦ εἰς μίαν, μάλιστα ἤδη ὅτε εὐτυχῶς εἶναι θέρος καὶ αἱ καθ' ὅλον τὸ κράτος εὐάεροί καὶ παραδείσιοι ἐξοχαί μας εἰσὶν οὐχὶ μόνον θεραπευτικὸν μέσον καὶ φάρμακον ὑγείας, ἀλλὰ καὶ θαυματουργὸν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τις ἐτέρουσ δύο πνεύμονας κατὰ τὴν ἔκφρασιν καὶ νὰ τοὺς φάγῃ ἂν θέλῃ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν χειμῶνα, ὡς ἐκ τῆς πλήξεως.

* *

Μή μοι εἶπτε δὲ οἱ ἔχοντες τὰ μέσα ν' ἀπέλθῃτε ἐν ἀπαισία περιπτώσει, χωρὶς νὰ λαμβάνητε ὑπ' ὄψιν χιλιάδας πτωχῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες μόλις ἀποζῶσιν εἰς τὰς πόλεις μας μετὰ τῶν τροφῶν τέκνων τῶν καὶ τῶν γερόντων γονέων τῶν, μὴ δυναμένων ἐκ τῆς ἀνεχειρίας νὰ κάμωσι βῆμα, μή μοι εἶπτε, λέγω, ὅτι ἡ ἐλευθερία, ἡ φιlanθρωπία, καὶ ὁ πολιτισμὸς ἀπαιτοῦσι ν' ἀφήσωμεν ἐλευθέρους μετὰ τὴν καθαρσίαν τῶν νὰ μεταβῶσιν, ὅπου θέλει ἕκαστος, τοὺς ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν ἐρχομένους ἐνταῦθα κακοτύχους πρόσφυγας, διότι θὰ σὰς ἀπαντήσω καὶ πάλιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1866, ὅτι ἐλευθερία, φιlanθρωπία καὶ πολιτισμὸς δὲν εἶναι ν' ἀφήσωμεν τοὺς ἐκ μεμολυσμένων μερῶν ἐρχομένους, αἵτινες ἄς στενοχωρηθῶσι καὶ ὀλίγον χάριν σωσιβίου μέτρον, νὰ περιπατοῦν μετὰ τὴν συμποικιλίαν τῶν καὶ νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν, ἀλλὰ νὰ περιποιηθῶμεν αὐτοὺς ὅσον οἶόν τε ἀδελφικῶς καὶ νὰ προσφύλαξωμεν συγχρόνως — τὸ κυριώτερον — τὰς πόλεις μας καὶ αὐτοὺς ἀκόμη ἀπὸ μίαν δυστυχίαν, διότι ἡ συμπύκνωσις ὅπως ἡ

ποτε ἐν ταῖς πόλεσιν ἕνεκα τῆς ὥρας μάλιστα τοῦ ἔτους δύνανται νὰ γενήσῃ καὶ ἐτέρας ἀσθενείας.

* *

Ἴσα ἴσα λοιπὸν ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, τῆς καλῶς ἐννοουμένης φιlanθρωπίας καὶ τοῦ τελείου πολιτισμοῦ, βάσις τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων, καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἕκαστου — ἐν ὀνόματι, λέγω, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, κατὰ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ θεανθρώπου διδασκάλου παροτρύνουμεν τοὺς ἀρμοδίους νὰ τοποθετήσωσι τοὺς ἀτυχεῖς αὐτοὺς πρόσφυγας εἰς ἐξοχάς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, διὰ νὰ ἀναπνεύσωσι συγχρόνως καθαρὸν ἀέρα, ἤδη ὅτε αἱ πόλεις ἕνεκα τοῦ θέρους καὶ τῆς συμπύκνωσως φυσικῶς βρωμοῦν, διὰ νὰ καθαρισθῶσιν ἐντελῶς ἀπὸ τὴν πνιγρὰν καὶ μεμολυσμένην ἀτμόσφαιραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐρχονται, διὰ νὰ διώξωσι τέλος τὴν μελαγχολίαν τῶν καὶ ἀνακτήσωσι τὴν ὀρεξίν τῶν.

Μάλιστα εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν καὶ οἱ δυνάμενοι ἀκόμη τῶν κατοίκων τῶν πόλεων ἀπέρχοντο εἰς ἐξοχάς καθ' ὅλον τὸ θέρος, διότι ἐπαναλαμβάνω μόνη ἡ ἀραιώσις ἀποσοθεῖ τὰς ἐπιδημίας, ὅσα ἡ συσσώρευσις ἐν ταῖς πόλεσι τὰς ὑποτρέφει.

* *

Ναι, ἀκούσατέ μου καὶ μὴ συγχωρήσητε εἰς τὰς μεγαλοπόλεις μας τὴν εἴσοδον τῶν ἐξ Αἰγύπτου προσερχομένων προσφύγων, ἐνόσω εἶναι καλοκαιρία τοῦλάχιστον, καὶ δι' ἄλλον ἔτι ἐπίσης σπουδαῖον λόγον.

Ἐὰν, θ' μὴ γένοιτο, ἐνοικήσῃ κακὸν εἰς τὴν πόλιν μας, θὰ ἔλθωσι μετ' αὐτοῦ καὶ αἱ δύο ἀναπόσπαστοι τῶν μολυντικῶν νοσῶν συνοδοιπόροι Ἐρινύες — ἡ προστατευομένη παρὰ τῶν διατυπώσεων τοῦ Νόμου αἰσχροκέρδεια ἀσυνειδήτων πωλη-

ὁποῖον ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς, τίποτε ἄλλο· πλήρης ἀναίσθησία, παράλυσις τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, ἐντελῆς λήθη τῶν πραγμάτων καὶ τῶν παρελθόντων συμβάντων, ἐκμηδένισις ὅλων τῶν ἠθικῶν δυνάμεων. Τὰ ὄν ἐγένετο μηχανή.

Ὁ βαρόνος λοιπὸν οὐδὲν εἶχε νὰ φοβηθῇ. Ἡδύναντο ἤδη ἀκινδύνως ν' ἀφήσωσι τὴν μαρκησίαν εἰς τὴν τύχην. Τί ἐνδιαφέρει ἡ τύχη αὐτῆς; Ὅσον διὰ τὸ παιδίον, ἐπὶ τινὰ ἀκόμη χρόνον ἠδύναντο νὰ τὸ φυλάττωσι, τοῦτο δὲν ἐστενοχώρει αὐτοὺς. Βραδύτερον, ὅταν ἡ στιγμή ἐπιστῇ, θ' ἀπαλλαγθῶσι καὶ ἀπ' αὐτοῦ εὐκόλως, μεταφέροντες εἰς μεμακρυσμένον τόπον ἢ ἐγκαταλιμπάνοντες εἰς ἕρημὸν τινὰ δρόμον.

Ἐν Βλαϊνκὸρ καὶ τοῖς πέριξ ἢ ὑπὸ τοῦ θανάτου τῶν δύο ἀγνώστων προξενηθεῖσα συγκίνησις κατηνάσθη.

Ὁ Βλαϊρὸν ἠδύνετο νὰ ἐμρανισθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν χώραν. Ἄλλως δὲν εἶχε φόβον μὴ διεγείρῃ ὑπονοίας διότι θὰ μετέβαινε εἰς τὸν παλαιὸν πύργον μεσάνυκτα.

Γινώσκουμεν ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ φύλακος τοῦ πύργου Γκραπιπέ πὸς ἡ μαρκησία ἀνηπάγη ἀπὸ τὸν πύργον, ὅπου ἀπὸ πενταετίας ἦτο ἐγκαθειργμένη.

Ἡ Βιρέττη εἶχεν ἐνδύσει αὐτὴν δι' ἐνδυμασίας χωρικῆς, σχεδὸν καινούργους. Πέδιλα, ὑποκαμίσαν ἐκ χονδρῶ ἀνευ σήματος ὑφάσματος, ἐσθῆτα χονδρὴν κυανῆν, κάλυμμα λευκὸν καὶ μέγαν ἐπενδύτην περιβάλλοντα τὴν κεφαλὴν, τὴν ράχιν καὶ τὸ στῆθος.

Ἡ ἄμαξα ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν τῆς μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ εὐρίσκατο ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος τοῦ Ἄνω Σηκουάνα. Ἡ ὁδὸς, ἣν ἠκολούθησεν, ἦν ἡ ὑπὸ τοῦ Βλαϊρῶ ὑποδειγθεῖσα. Φθάσα ἡ ἄμαξα ἐν μικρῷ χωρίῳ ἔστι πρὸ Ξενῶνος, τὸ μὲν πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ἵππων, τὸ δὲ πρὸς περισσοτέραν προφύλαξιν. Ὁ Βλαϊρὸν δὲν ἤθελε νὰ ὀδοιπορῶσιν ἢ μόνον τὴν νύκτα.

Τὴν τρίτην νύκτα κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς πρωίας εἶχον διαβῆ τὸ Τοννερ, ἀπομακρυνθέντες ἐπίτηδες τῆς μεγάλης ὁδοῦ τῆς Βουργουνδίας καὶ διευθυνθέντες πρὸς τὸ Ζουαγνὸν διὰ τινος ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ.

Ὁ Βλαϊρὸν ὀλίγον πρὸ τῆς αὐγῆς διέταξε τὸν ἠνίοχον νὰ σταματήσῃ. Ἡ ἄμαξα διήρχετο διὰ δάσους.

— Ἄνομφελὸς νὰ ὑπάγωμεν μακρότερον, ἐπιθύρῃσεν ὁ Βλαϊρὸν ἡ ὁδὸς εἶναι ἔρημος, ἐν δάσος, τὸ μέρος εἶναι κατάλληλον.

Πρῶτος κατέβη αὐτὸς. ἔπειτα ἡ Βιρέττη, ἥτις λαβοῦσα τὸν βραχιόνα τῆς μαρκησίας ἐβοήθησεν αὐτὴν νὰ καταβῇ. Ἡ δυστυχὴς παράφρων, ἡμερος καὶ πειθήνιος, ὑπήκουσε παθητικῶς.

Εἰς σημείον τι τοῦ Βλαϊρῶ, ἡ Βιρέττη τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ καθίσῃ ἐπὶ τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Βλαϊρὸν καὶ ἡ γυνὴ ταχέως κατέλαβον θέσιν ἐπὶ τῆς

τῶν καὶ ἡ καταδικωμένη παρὰ τοῦ Νόμου, χαλαρομένου, ὡς ἐνοεῖται ἐν καιρῷ πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐνσκήψεως μολυντικῶν νόσων, λεηλασία τῶν λωποδυτῶν, ἐργαζομένων πλέον ἀφόδως.

* *

Ἄλλὰ τάχα, θὰ μοὶ εἶπητε, δὲν δύναται καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς νὰ προσβληθῆ τις τῶν προσφύγων καὶ οὕτω νὰ μεταδοθῆ ἡ χολέρα;

Καὶ μὲν πρόσφυξ δύναται νὰ προσβληθῆ εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ ν' ἀποθάνῃ μάλιστα καὶ ἀπὸ μαύρην χολέραν, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ μεταδοθῆ ἡ ἀσθένεια, ὅπως συνέβη εἰς Ναύπλιον τὸ 1854 ὅτε ἐπιβάτης ἐντεῦθεν, ὁ μακαρίτης Πετράκης Χατζηπέτρος, τὸν ὁποῖον περιποιήθη λαχῶν συνοδοιπόρος του, ἅμα τῇ ἐκείσε ἀφίξει μὲς προσβληθεὶς αὐθωρεὶ ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ μεταδοθῆ τὸ μόλυσμα, καὶ ὅπως συνέβη εἰς Μέγαρον καὶ Κηφισσιὰν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ ἀπέθανον οἱ καταφυγόντες ἐξ Ἀθηνῶν ἐκείσε καταλυματίας Τυπάλδος καὶ τις ἕτερος, οὕτινος τ' ὄνομα μὲ διαφεύγει.

Τότε ἀληθῶς εἰς Ναύπλιον ἐνθυμοῦμαι προσεβλήθησαν οὐχὶ ἀπὸ χολέραν, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Πατριάρχην τῆς εὐκοιλιότητος, τὸν Ἀδᾶμ οὕτως εἶπεν αὐτῆς, τὸν κύριον φόβον, τὸ πρῶτον φυσικῶ τῷ λόγῳ οἱ κάτοικοι· ἀλλ' ὅταν εἶδον τοὺς περιποιηθέντας τὸν ἀσθενῆ, τοὺς πλύναντας, θέσαντας ἐν τῷ φερέτρῳ καὶ θάψαντας τὸ πτώμα ὅτι ἀπεναντίας κατέστησαν εὐτραφέστεροι, ἐπανελάβον τὰς πρώτας διασκευάσεις των, ἀλλ' ἔλαβον συνάμα καὶ μέτρα ἐξασφαλιστικὰ ὅπως δὴποτε καὶ ἀπηγόρευσαν τὴν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐλευθέραν συγκοινωνίαν.

* *

Ἀδύνατον λοιπὸν νὰ γεννηθῆ μόλυσμα,, ἀρκεῖ νὰ καῶσι τὰ ἐνδύματα καὶ ἡ κλινοστρωμνὴ τοῦ θανόντος ἐν χολέρας,

ἀμάξης, οἱ δὲ ἴπποι μαστιγωθέντες ἀνεχώρησαν καλπάζοντες.

Τετέλεσται· ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἐγκατελείφθη. Τουντεῦθεν ὁ Βλαϊρὼ καὶ ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ οὐδὲ ἐξήτησαν νὰ μάθωσιν εἰς ποίαν τύχην κατεδίκασαν αὐτήν.

Καὶ ἔτη παρήλθον.

Ταλαίπαρος; Λουκία!

Τί ἔγεινε;

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β'. ΤΟΜΟΥ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁ προστάτης

Α'.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Ποῖος βίος! ὅποια ζωὴ!

Πολλάκις μετέχειρίσθησαν τὴν διπλὴν ταύτην ἐπιφώνησιν

ὡς ἐπραξάν εἰς Ναύπλιον, Μέγαρον καὶ Κηφισσιὰν, διότι κυρίως ἐξ ἐνδυμάτων καὶ ἐμπορευμάτων δύναται νὰ μεταδοθῆ τὸ μόλυσμα.

Ἄλλ' ἐὰν ὑποτεθῆ καὶ τὸ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ γίνῃ καὶ δεύτερον κρούσμα εἰς τινα τῶν περιποιηθέντων τὸν θανόντα, εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀποσοθήσεως καὶ σθεσθῆ μάλιστα τὸ κακὸν, ἐν τῇ γεννήσει του εἰς ἐξοχὰς καὶ ὀλιγοκατοίκους ὅσῳ καὶ εὐαέρους κόμας.

Ὅθεν, συμπολιταί, μὴ φοβήσθε πραγματοποιήσατε μόνον ὅσα λέγω, καθαρίζεσθε δις τῆς ἐβδομάδος τοῦλάχιστον, διότι ὅλαι αἱ νόσοι κυνηγοῦν τὴν πρωτότοκον ἀδελφὴν των βρωμῶν, τρώγετε κρέας καὶ ὀπώρας ἀκόμη, ἀλλ' ὠρίμους, πίνετε κρασί, γλεντάτε καὶ καλὴν ἀντάμωσιν τὸν χειμῶνα.

Φαλέξ.

ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σοφία, τῇ 17(29) ἰουνίου.

Ἀπὸ τὰ παραίμια ταῦτα ὕψη, ἀπὸ τὸ ἄγαρι τῆς Σοφίας κλίμα, ἀπὸ τὸ ἄγριον τοῦτο ἔδαφος, ἀπὸ τῆς ἀπολιτεύτου ταύτης κοινωνίας, ἐν ἣ εὐρίσκομαι, ἔρχομαι, — τῇ εὐμενεὶ ὑμῶν προσκληθεὶς ὑπέικων — νὰ καταλάβω μικράν τινα εἰς τὰς στήλας ὑμῶν θέσιν μετὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι τὰ γραφόμενά μου ἂν οὐχὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦλάχιστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν ὑμῶν δυνατὸν νὰ ἐκλύσωσιν.

ἀπὸ εἴκοσι πέντε ἐτῶν καὶ ἔτι πρὸς ὀμιλοῦντες περὶ τοῦ βαρόνου Δεσιμαίζ. Ἡ ἔκφρασις αὕτη παρὰ τοῖς ἐντίμοις μὲν ἀνθρώποις ἦν ἔκφρασις μομφῆς, ἐνίοτε μάλιστα ἀηδίας, παρὰ τοῖς ἀσώτοις δὲ, ἦτο θαυμασμοῦ καὶ τρόπος τοῦ λέγειν ὅτι ἐπόθουν τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἐν τῷ ἐλαφρῷ κόσμῳ ἐπιτυχίας τοῦ θαυμασίου βαρόνου.

Ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ διῆγε βίον καταχθόνιον, παρεδίδετο εἰς παντὸς εἶδους ἀκολασίας, αἰτινες ὑπερέβαινον κατὰ πολὺ τὰς τῶν πεφνημισμένων ἀσώτων.

Ἄλλ' ἕκαστον πράγμα ἔχει ἐν τέλος· αἱ ἡδοναὶ ἀντὶ πλείστου τιμῶνται. Ὁ βαρόνος κατεσπάθησε μεγάλην περιουσίαν κλαπέισαν, τὸ δὲ μέλλον ἤρξατο φαινόμενον ὑπὸ τὰ μελανώτερη χρώματα αὐτοῦ. Ἐπλησίαζε νὰ καταβροχθίσῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἑκατομμύριον καὶ ὅπως ἐξήκολούθει, τοῦτο δὲν θὰ διήρκει ἐπὶ μακρόν. Ἦδη ἐξ ἡ ἑπτὰ ἑκατομμύρια κατεβροχθίσθησαν! Πνοὴ ἀνέμου ἤρκει νὰ παρασύρῃ τὸ ὑπόλοιπον.

Τὸ μέλαν νέφος ἦν ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ἡ θύελλα ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ, ὁ ἀνεμοστρόβιλος ἀνηγγέλλετο.

Ὁ βαρόνος εἶχεν ἤδη συνομολογήσει δάνεια ὑπὸ σκληροῦς ὄρους. Τὸ μέγαρον αὐτοῦ τῶν Ἡλυσιῶν Πεδίων, ὁ πύργος τοῦ Βίλλ-δ' Ἀθραιῦ καὶ μεγάλη τις πλουσία ἔπαυλις, ἣν εἶχεν ἀγοράσει ἐν Νορμανδίᾳ, ἦσαν ἐνυπόθηκα. Οἱ πι-

Ἡ Σοφία, ἡ πρωτεύουσα αὐτῆ τῆς Βουλγαρίας, ἡ κτισθεῖσα παρ' ἑλληνικῶν χειρῶν ἀρχαία αὕτη πόλις, ἡ ἐπικληθεῖσα Σαβδίτζ (σκληρὸν καὶ ἄχαρι ὄνομα) παρὰ τῶν σήμερον κατεχόντων αὐτήν, — ἦτοι κέντρον, ὡς ποτε ὀμφαλὸν τῆς γῆς τὴν πατρίδα τοῦ Οἰδίποδος ἐκάλουν οἱ πατέρες ἡμῶν, — κείται εἰς ὕψος ὑπερθαλάσσιον τετρακοσίων μέτρων, δηλαδὴ ὡς καθ' ἃ μανθάνομεν ἐκ τῶν φύλλων ἐσκόπει ν' ἀνέλθῃ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πόλει ὁ ἀεροπόρος.

Τὸ κλίμα ἡμῶν εἶναι ψυχρὸν καὶ ἀπολαύομεν κατὰ τὸ θέρος ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων τῆς ποθητῆς ὑμῶν ἐκείνης δρόσου, ἣν ἐν τῷ πῶθῳ των τοσοῦτον καλῶς ψάλλουσιν οἱ αἰοδοὶ τῆς Ἀττικῆς, τὸν δὲ χειμῶνα εὐαρέστως ἐνίοτε βλέπομεν τοὺς 27° κάτω τοῦ μηδενικοῦ, ἐνῶ συνήθως δὲν ἀπολαύομεν ὀλιγωτέρους τῶν 10°. Ὑπὸ ταιαύτην λοιπὸν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν καὶ θερμολογικὴν κατάστασιν ἐμπνεόμενοι, καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἡμῶν κύκλων εὐχαρίστως ἢ ἀνακρινῶ ὑμῖν τὰ νεώτερα.

Ἔχομεν εὐγενῆ, ἀγαθὸν καὶ χαριέντα ἡγεμόνα, ὃν πρὸ μικροῦ ἔτι ἐγνωρίσατε. Ἡ παρουσία αὐτοῦ κατὰ τὴν στέφιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας ἐν Μόσχᾳ γνωρίζετε πόσων σχολίων ἐν τῷ ἀδολέσχῳ ἡμῶν δημοσιογραφικῷ κύκλῳ ἐγένετο ἀφορμὴ. Ἐπῆλθεν ἡ ἀναχώρησις τῆς Α. Ὑψ. διαμενουσῆς νῦν ἐν Γασταῖν καὶ εἰσέτι τὰ πολλὰ ταῦτα σχόλια δὲν ἐλιξάν. Ἐν τῇ πολιτικῇ ἡμῶν ἀτμοσφαίρᾳ πλεῖστα ὅσα διαυθύνονται καὶ ὅλως ἀντιφατικά. Ὅτε ἀεχώρησεν ὁ ἡγεμὼν ἀπέχευε κυβέρνησιν, πρὸς ἣν ὁμολογουμένως εἶχε δυσμενῶς ὁ τύπος. Πρὸ ὀλίγου οἱ αὐτοκαλούμενοι συντηρητικοὶ εἶχον ἐκ-

πέσει τῆς ἐξουσίας καὶ ἐδόθησαν τὰ ὑπουργεῖα εἰς ὑπουργοὺς — γραμματεῖς, ὅπως καλοῦμεν αὐτοὺς ἐνταῦθα, ἢ ὑφυπουργοὺς, ὅπως ἄλλοθι, καὶ ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς εὐρίσκετο εἰς χεῖρας τῶν δύο ρώσων στρατηγῶν κκ. Σόβολεφ, πρωθυπουργοῦ, καὶ Κάουλθαρ, τῶν στρατιωτικῶν. Οἱ Βούλγαροι πολιτικοὶ γῆν καὶ οὐρανὸν ἐκίνουν ὅπως μεταβάλλωσι τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων. Καὶ αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν δυσνηνεσχέτει ἐναντι τῆς πίεσεως τῆς ἄλλοθεντοῦς κυβερνήσεώς του. Ἀναντιρρήτως ἐνῆργησεν ἐν Ρωσίᾳ, ἥς ἄνευ οὐδὲν ἔστι γενέσθαι, ὅπως μετακληθῶσιν οἱ στρατηγοὶ, συνάμα ὑποστηριζόμενος ἐν ταῖς προσπάθειαις του ὑπὸ διαφόρων βουλγαρικῶν ἐπιτροπῶν, αἰτινες παρευρίσκοντο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς στέψεως. Ἀφ' ἐτέρου ὁμοῦς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σόβολεφ ἐπίσης παρευρίσκετο ἀντενεργῶν καὶ προσπαθῶν νὰ διατηρηθῇ ἐν ἡ κατεῖχε θέσει. Ἦδη ἀναμένεται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασταυρωθεισῶν τούτων ἐνεργειῶν. Ἀφ' ἐνός μὲν ἀφίκοντο τηλεγραφήματα ἐνταῦθα παρὰ τοῦ γραφείου τοῦ ἡγεμόνος ἀγγέλλοντα τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ· ἐξ ἄλλου βεβαιοῦται θετικώτατα ὅτι καὶ ὁ στρατηγὸς ἐπέτυχε τοῦ ποθουμένου. Ἀφ' ἐνός ἀγγέλλεται ὡς μέλλον πρωθυπουργὸς ὁ κ. Ἐχρενρὼδ, ἀφ' ἐτέρου πληροφοροῦμαι ὅτι προσεχῶς ἀφικνεῖται ὁ στρατηγὸς Σόβολεφ. Ἡ δευτέρα πληροφορία φαίνεται μᾶλλον πιθανή. Ἄλλ' ὁ βουλγαρικὸς λαὸς, ὁ νέηλος οὗτος ἐν τῇ ἀνεξαρτησίᾳ, ὡς πάντες οἱ ὀψίπλουτοι ἔχει μεγάλην συναίσθησιν τῆς αὐθυπαρξίας του καὶ δυσανασχετεῖ ἐπὶ τῷ ὑπ' ἄλλην μορφῇν νέῳ τούτῳ ζυγῷ. Θεωρεῖ τὴν ρωσικὴν κηδεμονίαν δυσφόρητον βάραι καὶ ἐπιθυμεῖ αὐ-

σταῖα του συναντῶντες αὐτῷ ἐξετόξευον ἀνησυχαστικὰ βλέμματα.

Ἦδη κατ' ἀνάγκην ὑπολογίζων ἤρξατο μετριάζων τὰς δαπάναις του, περιορίσας τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ καὶ κρατήσας τρεῖς μόνον ἵππους ἐν τῷ σταύλῳ αὐτοῦ. Δυστυχῶς ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐξοικονομήσῃ ἐκ τοῦ ἐνός μέρους, ἀναγκάζετο νὰ δαπανήσῃ χάριν ἄλλου.

Ἡ Γεωργία, ἡ ἐπονομαζομένη Μῆλον Ἐρυθρῶδες, παλλακὴ αὐτοῦ, ὠραία κόρη, γελόεσσα, δροσερά, καὶ ἐρυθρά ὡς τὸ μῆλον, τὴν ὁποῖαν πάντες οἱ φίλοι του ἐπόθουν, ἦν ἀπαιτητικὴ, εἶχεν ἰδιοτροπίας καὶ δὲν ἠδύνατο οὗτος οὐδὲν ν' ἀρνηθῇ εἰς αὐτήν.

Ἡμέραν τινὰ ἡ Γεωργία ἐπώλει τοὺς ἵππους της, οὓς δὲν ἠρεσκεν· ἐκρ. τει τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν καὶ ἀντικαθίστα αὐτοὺς διὰ χρημάτων ἅπερ κατέβαλλεν ὁ βαρόνος. Καθ' ἐκάστην πέλος ἡμέραν ἡ Γεωργία ἐζήτει τὴν πραγματοποίησιν πάσης ἰδιοτροπίας της πρὸς ζηνίαν τοῦ βαρόνου.

Τὸ τέλος τῆς καταστροφῆς τοῦ βαρόνου ἐπλησίαζεν, ἡ δὲ Γεωργία ἔσπευδε νὰ συναθροίξῃ τὰ συντρίμματα τῆς περιουσίας του. Ἐνῶ ἐκεῖνος κατεστρέφετο, αὕτη κατεπλούτει, ὅτε ὁ βαρόνος εὐρίσκειν αὐτήν πολὺ ἀπαιτητικὴν, αὕτη ἐφαίετο ἀνυπότακτος.

— Ματάκια μου, τῷ ἔλεγεν, ἐάν δὲν μοῦ δίδεις ὅ,τι σοῦ ζητῶ, ἄλλος θὰ φανῇ πρόθυμος νὰ μοῦ τὸ δώσῃ. Σ' ἀγαπῶ, δὲν θέλω νὰ σ' ἀφήσω· ἀλλὰ ξεύρεις, αὐτὰ χρειάζονται.

Ὁ δὲ βαρόνος, ὅστις ἦτο ἐμμανὴς δι' αὐτήν, συνεμορφοῦτο πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς. Ἦν ἄλλαις λέξεσι δούλος, αἰχμάλωτός της.

Μεταξὺ τῶν φίλων του συγκαταλέγετο καὶ εἰς βραζιλιανὸς, μεθ' οὗ ἦτο στενότατα συνδεδεμένος. Ὁ Πέδρο Κάστορα—οὕτως ὠνομάζετο ὁ βραζιλιανὸς— ἀφοῦ διῆλθεν ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτεύουσας διασκεδάζων, ἀφίκετο καὶ εἰς Παρισίους, ἵνα διαδραματίσῃ ἐπὶ τῆς μεγάλης παρισινῆς σκηνῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Ὁ Πέδρο Κάστορα, ἐκαταμμυριοῦχος, ὠραῖος, μόλις ἄγων τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, εὐκόλως συνεστήθη.

(Ἀκολουθεῖ)